

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 27.05.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **6728** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.1 от закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба на Г. Р. Р., ЕГН [ЕГН], чрез процесуален представител адв. Г. П. от Х. с адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Българска Народна Банка (БНБ), с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), като се иска съдът да осъди БНБ да заплати на ищеца:

1) обезщетение за имуществени вреди в размер на 5 624,60 лв., (уточнен в о.с.з. 2.02.2022г.), представляващи законната лихва за неизплащане на гарантирания размер на депозитите на ищеца в Корпоративна търговска банка АД в несъстоятелност (К. АД (н)) и за периода от 26.07.2014 до 05.11.2014 г., изразяващо се в пропуснати ползи от неосъществено ,увеличаване на имуществото на, поради невъзможността да ползва паричните си средства или гарантираният размер на депозита за исковия период, ведно със законната лихва върху главницата на обезщетението, считано от датата на завеждане на исковата молба – 14.06.2019г., до окончателното изплащане на главницата

2) обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2000 лева, вследствие на претърпени негативни преживявания и емоции, чести депресивни състояния, емоционален и психически стрес, дискомфорт и шок, за периода 30.06.2014 до 03.12.2014 г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на увреждането, до окончателното им изплащане.

3) разноските по делото, включително адвокатски хонорар.

С решение № 3548/27.05.2022г. съдът се произнесе по исковата претенция за

имуществени вреди, но намира, че поради пропуск, не следва да се произнесе с решение по иска за неимуществени вреди поради следното:

Ищецът претендира претърпени неимуществени вреди – в размер на 2000 лева, в периода от 30.06.2014 г. до 04.12.2014 г. – времето, през което е бил лишен от достъп до всичките му спестявания, които били вложени в К.. Твърди, че е претърпял крайно негативни преживявания и емоции, чести депресивни състояния, причинен му бил емоционален и психически стрес, притеснения, дискомфорт и шок във връзка с неизвестността и несигурността относно това дали ще му бъдат изплатени вложените пари, кога ще бъдат изплатени тези депозити и доколко ще бъдат обезщетени. Притеснявал се дали няма да загуби всичките си спестявания, депозирани в К. АД (н). Това се отразило в негативен аспект на социалния и личния му живот, докато преживял целия този стрес, притеснения и психическо напрежение. Изпитвал тежки душевни мъки и страдания, избягвал да общува с близки и познати.

В писмена защита ищецът претендира, че претенцията за неимуществени вреди е доказана, на основание заявеното от свидетеля И. Г., че ищецът е изпитал притеснения именно заради парите си в К., бил е некомуникативен, затворен, бил засегнат от това, сменил работата си ,вземал лекарства вследствие на случилото се в К. доста дълго странял от приятелска компания. Тези вреди се изразили в душевни болки и страдания, причинен емоционален стрес и дискомфорт на ищеца, причинени от действията на БНБ и са изцяло във връзка с него. Счита, че ищецът е претърпял обичайните вреди, които настъпвали винаги от бездействието на административен орган. Съобразено със стандарта на живот и размера на паричните средства по влоговете, предявения размер на обезщетението съответствал на справедливостта, касаело се за обичайни вреди, които не се нуждаят от формални външни доказателства за тяхното установяване, тъй като всяко отрицателно засягане на патримониума на личността, неговото негативно намаляване, породено от бездействието на административни органи, и не само, е причина за неимуществени вреди. Счита, че са налице всички кумулативни предпоставки по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, в този смисъл била и съдебната практика, конкретно се позовава на решението по адм.д. 3119/2021г. на ВАС.

Ответникът в писмената защита по делото претендира неоснователност на иска за вреди:

Претендира, че по делото не е доказано, че ищецът е претърпял неимуществени вреди. Счита, че притеснението на ищеца е за остатъка над гарантирания размер на влоговете му, за този остатък нито един държавен орган нямал задължение да го изплати, а удовлетворяването се извършвало съобразно специална процедура за осребряване на имуществото на К.. Ищецът бил включен в три сметки за разпределение на постъпили суми в производството по несъстоятелност, дори не била изплатена малка част от сумите му. Счита за недоказано твърдението, че твърденията за притесненията на ищеца са поради невъзможност за достъп до сметките му в К.. Познава се на разпита на свидетеля, че именно в този период ищецът е останал без работа. От изложеното, че не е търсил финансов съветник който да му разясни срока за изплащане на гарантираните депозити показвало, че той не бил в голяма степен притеснен за изплащането им. Не били представени доказателства, че ищецът страдал от депресивни състояние и шок, тези състояния представлявали медицински

заболявания, които следвало да бъдат установени от лекар и съответно за тях ищецът следвало да разполага с епикризи, ние било направено и искане за заключение на вещо лице.

Достъпът до депозитите на ищеца бил ограничен с Решение №73/20.06.2014 г., срокът бил удължен с Решение № 114/16.09.2014 г., с тези решения били приложени предвидени в закона мерки с цел оздравяване на банката. Ищецът дори и да е изпитвал страх, то той не е бил основателен, тъй като бил наясно, че влоговете му са гарантирани до 196 000 лв. Договорните му условия отразявали предвиденото в ЗКИ - в приложимата редакция и ЗГВБ(отм.). Доколкото по сметките на ищеца в К. не е получавано трудово или друго възнаграждение, счита, че интензивността на евентуално преживени стрес и дискомфорт от ищеца не е толкова голяма и оценката на ищеца на стойността от 2000 лв. е прекомерна. Също счита, че незаконосъобразно се поддържа, че ищецът търпял неимуществени вреди в периода от 30.06.2014 г. до 04.12.2014 г. датата на получаването на гарантирания депозит. Счита за невярно, че на 30.06.2014 г. ищецът могъл да получи гарантирания депозит, което мотивира с периода от 20 работни дни, в които ФГВБ, евентуално има право да реши да вземе решението за изплащане на депозитите -25.07.2014 г., тоест началото на увреждането е 26.07.2014 г. а крайната дата на евентуално увреждане можело да бъде 06.11.2014 г., тъй като след приемането на Решение № 138/ 06.11.2014 г. БНБ не е имала правомощия да влияе по какъвто и да е начин за започване на изплащането на депозитите. Датата 04.12.2014 г. за изплащане на депозитите била определена с Решение № 61/18.11.2014 г. на УС на ФГВБ. Относно претендирания размер на обезщетението се позовава на съдебна практика - по адм.д. 7894/2012 г. и Постановление 4 /25.05.1961 г. на Пленум на ВС.

По претенцията на ищеца за претърпени неимуществени вреди, са ангажирани само свидетелските показания на

И. К. Г. заяви, че познава ищецът от студентските години, завършили през 1998 г. и от тогава били семейни приятели ,виждали се всеки уикенд. Не е ставало въпрос за размера на спестяванията на ищеца, но споделял със свидетеля, че всичките му спестявания са в К., парите му били „замразени“, притеснявал се, дали ще ги получи – по закон ще ги получи, но се притеснявал кога и как ще ги получи. Ищецът работел в IT индустрията като програмист. Свидетелят предполага, че ищецът получава „добри пари“, не говорили за това. Общо бил притеснен, на въпроси – „Какво става?“ разбрали, че имал влог в К., бил притеснен и некомуникативен. Свидетелят след уточняващи въпроси заяви, че ищецът бил некомуникативен, тъй като не реагирал на вицове, бил затворен. Свидетелят заяви, че по време на събитията, ищецът си сменил работата, останал няколко месеца без работа, сменил си работата точно в този период. Специално за това си спомня, че са коментирали, че вземал някакви лекарства. Хронично ищецът нямал заболявания, но в някакъв момент странял от компанията. На зададени уточняващи въпроси свидетелят отговори, че нямал ясни спомени за този период. Спомня си, че определено ищецът бил притеснен, особено, когато разбрали, че е засегнат. Страненето от компанията и въобще състоянието беше доста дълго, предполага поне цялото лято, до края на годината. Свидетелят си спомня, че със сигурност ищецът е бил притеснен за парите в К., че няма достъп до тези пари. Но само предполага, че всичко друго в семейството му е наред. Няма други данни за

други проблеми за ищеца. Познавам семейството му, родителите му, но не знае за проблеми, той не е споделял такива неща. Нещо, което си спомня беше точно за това нещо. Спомням си, че беше свързано с банката и достъпа до парите му.

В Технически университет, ищецът учел компютри - специалност „Комуникационни и информационни технологии“.

Свидетелят също посочи, че не знае дали ищецът е търсил професионална консултация за изплащането на гарантираните депозити, но свидетелят го успокоявал, че има гарантирани депозити до 100 000 евро, но той не знаел, кога и дали ще стане това, но ситуацията била доста напрегната.

По исковата претенция за неимуществени вреди съдът намира, че е допуснал процесуален пропуск по отношение за следното:

1) По делото е внесена държавна такса в размер на 10 лв., тоест само за първият предявен иск. Съдът е дал указания на ищеца да отстрани недостатъци на исковата молба, но само по отношение на основанията, като ищецът е представил становище по делото от 20.08.2019 г.

2) Също така в тази част на исковата молба и в допълнителното становище не е посочено изрично, неимуществените вреди от кое точно незаконосъобразно действие или бездействие на ответника се претендират. Общото описание на действията на УС на БНБ по отношение на К., не съставлява уточнение в такъв смисъл, следва да бъдат ангажирани точни ясни и конкретни основания за незаконосъобразното действие/бездействие, от което се претендират вредите. Освен това както претендира ответникът, достъпът до депозитите е ограничен с влязло в сила решение на УС на БНБ - № 73/20.06.2014 г.

3) Видно е, че исковата претенция за неимуществени вреди се основава на лишаването на ищеца от достъп до депозитите му или поне от гарантирания размер на депозитите му – „бях лишен от достъп до всичките си спестявания, които бяха вложени в К.“, исковият период е 30.06.2014г. до 03.12.2014 г., а размерът на вредата е 2000 лв. Както обосновано претендира ответникът, твърденията за преживяни „чести депресивни състояния“ и „шок“ са медицински понятия и могат да се установят от лекар. Така в Международната класификация на болестите се съдържа раздел „Психични и поведенчески разстройства М. F00-F99“, а в Наредба №24 от 07 юли 2004 г. за утвърждаване на медицински стандарт „психиатрия“, включва понятия за различни видове депресивни състояния, изследването им и принципите на лечението им и други въпроси.

4) По делото не е изяснено какво точно ищецът е имал предвид като е употребил тези понятия - дали с медицинското им значение като израз на психическото му състояние и на негативни преживявания. Поради това претърпените неимуществени вреди, както са описани в исковата молба, е следвало да бъдат уточнени, респективно съдът е следвало да укаже, че негативните преживявания са описани с понятия, които касаят медицински заболявания и се установяват само от лекар или с медицинска документация, каквито доказателства не са ангажирани от ищеца.

Предвид изложеното, съдът следва да отмени протоколното си определение от 18.04.2022г., с което е приключил съдебното дирене и дал ход на устните състезания

по исковата претенция за неимуществени вреди, да отдели разглеждането ѝ в отделно съдебно производство, тъй като е видно, че разглеждането ѝ общо съществено ще затруднява съдебното производство по делото, предвид постановеното то съда Решение № 3548/27.05.2022 г. по отношение на иска за имуществени вреди, подлежащо на касационен контрол.

На основание изложеното и на основание чл.253 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ частично определенията си, постановени в открито съдебно заседание от 18.04.2022 г. по делото, с които е постановил приключване на съдебното дирене и е дал ход на устните състезания по отношение на предявеният от Г. Р. Р., ЕГН [ЕГН] иск за неимуществени вреди в размер на 2000 лева, за исков период от 30.06.2014 до 03.12.2014 г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на увреждането, до окончателното им изплащане.

ОТДЕЛЯ предявеният от Г. Р. Р., ЕГН [ЕГН] иск за неимуществени вреди в размер на 2000 лева, вследствие на претърпени негативни преживявания и емоции, чести депресивни състояния, емоционален и психически стрес, дискомфорт и шок, за исков период от 30.06.2014 до 03.12.2014 г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на увреждането, до окончателното им изплащане.

Делото да се докладва на председателя на съда за образуването на ново дело и определянето на съдия докладчик по отделения иск.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: